

תת"ע 11455/03/23 - טל אבירם נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11455-03-23 מדינת ישראל נ' אבירם
תיק חיצוני: 95501072946

לפני מבקש נגד משיבה	כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי טל אבירם
מדינת ישראל	

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 27.9.23.
2. כנגד המבקש הוגש דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 95501072946 המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 28.10.22 של עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף בניגוד לתקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961. העבירה תועדה במצלמה של שומר דרך.
3. ביום הדיון אליו זומן, לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו קנס בסך 1,000 ₪, פסילת רישיון למשך 21 ימים ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 חודשים.

טענות הצדדים

4. לטענת המבקש כתב האישום וההזמנה לדין מעולם לא הומצאו לו ואם היה יודע על קיום הדיון היה מתייצב אליו. לטענתו ההזמנה לדין נשלחה לכתובתו הישנה ברח' קרן היסוד בה אינו מתגורר מזה כשנתיים. המבקש ביקש לאפשר לו לקבל את חומרי החקירה ולתת לו יומו בבית המשפט.
5. לטענת המשיבה ההזמנה נשלחה לכתובתו הרשומה של המבקש במשרד הפנים אך הוא עזב את הכתובת ועל כן יש לדחות את הבקשה על הסף.

דין והכרעה

6. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת

ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

7. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסי"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

8. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

9. סעיף 130 (ח) לחסי"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

10. בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 :

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו 21.05.17), עפ"ת (חי') 67571-03-18, **אפשטיין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 25.04.18), רע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 20.01.15)).

גם בעפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם), נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44 לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

11. דהיינו, אם הוכיחה המשיבה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

על פי אישור המסירה, שצורף לתגובת המשיבה, דבר הדואר נשלח לכתובת הרשומה במשרד הפנים של המבקש "קרן היסוד 36 ירושלים", והוחזר בציון ההערה "'עזב". בנסיבות אלה אני קובעת כי מתקיימת חזקת מסירה.

12. המבקש טען כי אינו מתגורר בכתובת הרשומה במשרד הפנים כבר שנתיים. בחוק עדכון כתובת, תשס"ה-2005, נקבע:

" 2 (א) חל שינוי בכתובת למשלוח דואר של תושב, חייב הוא למסור לפקיד הרישום הודעה על כך בתוך שלושים ימים מיום השינוי"

(ב) תושב שלא מסר לפקיד הרישום הודעה על כתובת למשלוח דואר, יראו את המען שנרשם במרשם האוכלוסין ככתובת למשלוח דואר".

13. דהיינו, על המבקש חלה חובה חוקית לעדכן את כתובת המגורים או למסור כתובת מעודכנת למשלוח דואר. משעה שהמבקש עבר למקום מגורים אחר ולא עדכן את כתובתו במשרד הפנים, לא קיים את הוראות החוק וממילא לא עשה כל שביכולתו על מנת לקבל דברי דואר. בנסיבות אלה אין למבקש אלא להלין על עצמו שלא קיבל את ההזמנה שנשלחה אליו.

לפיכך אני קובעת כי ההזמנה לדיון נשלחה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

האם קיים חשש לעיוות דין

14. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב 24.4.2018)).

15. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** (פורסם בנוב 27.5.2018)).

16. העבירה המיוחסת למבקש בכתב האישום מתעודת במצלמת שומר דרך. משהוגש כתב האישום פתוח חומר חקירה לעיונו של המבקש. המבקש לא העלה כל טענת הגנה זולת טענה כללית שהוא מבקש לקבל את יומו בבית המשפט.

לפיכך, איני סבורה כי לא ייגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

לנוכח האמור ומכוח עקרין סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ד' שבט תשפ"ד, 14 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.